Pregaria.cat

Entrada

LA LÍNIA VERMELLA. Mònica 03.

Segona setmana dels exercicis (2)

En els exercicis arriba un moment que cal plantejar i discernir què en vull fer de la meva vida. Segurament aquesta pregunta la tenia mal plantejada. No és la ***MEVA VIDA*** sinó la **vida rebuda**. Meva, certament, però no per esdevenir tancada en mi sinó oberta a altres o a Déu. També vaig entendre que l'expressió ***"QUÈ EN VULL FER"***, és d'un plantejament cregut i irreal quan has començat a conèixer el Crist. Seria més exacte dir **"què vols, Senyor, de mi".**

I és que a la segona setmana dels exercicis **Jesucrist** va agafant un protagonisme cada cop més central. Del **desig de coneixe'l**, vas entrant a valorar-lo i **estimar-lo** i acabes preguntant-li: **"Què vols, Senyor, de mi?"** Algunes vegades, contemplant la vida de Jesús a Natzaret, el bateig al Jordà, les temptacions del desert i la crida als deixebles... em deia: "Ai, ai, ai... que ***la cosa es complica***. ***Potser no hauria d'haver vingut!!"***

Quan vaig anar a la capella aquella nit, li vaig dir: "**Senyor**, **jo** tinc una ***línia vermella***, que no pots traspassar. T'ho donaré tot, menys el que hi ha a l'altra banda de la línia vermella." L'hi deia amb un amor immens i també amb una **gran determinació**, una **rabiosa determinació**. **Silenci**. **Ell** –per dir-ho així– **callava**. D'entrada li vaig agrair molt el seu silenci. Del **silenci de Jesús** em va venir la **pau**, em va envair el **goig** de la seva **presència** i aquella **fonda** sensació, única, que **Ell és en mi i jo en Ell**. Quan vaig sortir estava **transformada.**

L'endemà el jesuïta ens va proposar la meditació dita "de dues banderes", la bandera de **Jesús i** la bandera del **mal esperit**. Dos camps: **Jerusalem** i **Babilònia**. Dos estils, dos sermons, **dos camins**. **Jesús**: **pobresa, humilitat i amor**. El ***mal esperit***: ***riquesa, orgull i egoisme***. Un xic militar tot plegat, però real, **terriblement real**. No cal dir que li vaig dir al Senyor que vull seguir cada cop amb més amor i intensitat sota la seva bandera i estar amb **Ell** per humanitzar el nostre món des de baix en el **Regne de Déu**.

De fet la **línia vermella** s'anava esfumant. Diria que perdia el color d'irrevocable i suaument al cap de dos dies va deixar de ser vermella i **era de color blanc**. Li deia al **Senyor**: "**Estic disposada a tot amb la teva ajuda**, fins a renunciar a la meva carrera professional, a viure en parella, a ser mare si així serveixo millor al Regne de Déu. Si us plau, no m'ho demanis, però si ho vols, et seguiré.**" Ell seguia callant**. **El seu silenci** era de **tanta discreció i de tanta profunditat** que anava entenent que **Ell acceptava l'opció** que jo lliurement i per amor prengués, ja que tenia **plena confiança en mi**. Així vaig acabar la segona setmana dels exercicis.